

КНИЖКА ПЕТА

1931—1932

ГОДИНА XXVII

ПРЕДПРОЛѢТЬ

Развигоръ вѣтърь повѣя,
Зашумѣ гора, запѣя.

Небе надъ нея широко
Свѣтнало синьо, дълбоко.

Срѣдъ него слънце засмѣно
Гледа полето стоплено —

Презъ него рѣки свободни,
Блѣскави и пълноводни.

Земята тръпне готова,
Пролѣтъ очаква тя нова.

Развигоръ пѣе на младость,
Шуми гората отъ радостъ...

Елинъ Пелинъ

